

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Aprilie st. v.

A fost înversunată discuțiunea ce s'a produs în dieta Ungariei asupra interpe-lațiunii deputatului Herman.

Dl ministru de interne îl ia în apărare pe vice-comitele comitatului Maramureș, dl Mihalka, ear' dl Herman ține să dovedească cu ori-ce preț, că ministrul susține pe un propagator al ideilor daco-romaniste.

După părerea ministrului, dl Mihalka „nu merită să fie acusat de rea activitate (în timpul alegerilor), câtă vreme nu se poate dovedi aceasta despre dînsul, ci, din contră, ese la iveală, că cu ocaziunea celebrului congres din Sibiu (szebani hires congressus) tocmai el a fost acela, care a dat deputaților din Maramureș în mod sfătuitor îndrumări bune, și când s'a luat celebra hotărîre dela Sibiu, sub presidența lui s'a făcut protest contra ei“.

Care va să zică, în adevăr, despre un congres, ba chiar despre un „celebru“ congres dela Sibiu a vorbit ministrul. La acest „congres“ Românii din Maramureș au trimis „deputații“ lor, ear' „deputații“ acestia au primit instrucțiuni dela un funcționar public, dela șeful administrațiunii comitatului, vice-comitele domnul Mihalka.

Interesant congres! interesante stări de lucruri, unde „deputații“ protestează sub presidența șefului administrațiunii contra hotărîrilor luate de congres!

Dl Herman, ca om liberal, nu poate să fie mulțumit cu asemenea stări de lucruri; îi citează dar' ministrului memorandumul „conventicului“ ținut la Sibiu în 1881, memorandum, „al căruia fie-sce-care punct este o tradare de patrie“.

„În Maramureș, — ține dl Herman, — după-cum dovedesc subscrierile ce 'i-au cădut în mână, nu poporul român și cel rusesc au ură contra patriei, ci inteligența.“ („Așa este! — în stînga extremă“.)

Nu mai e dar', pentru dl Herman vorba de un „congres“, ci de un „conventicul“, care a luat hotărîri ce sînt curate tradări contra patriei.

Vedînd aceasta dl ministru nu mai stăruie nici el asupra rangului, pe care 'i-l-a dat întrunirii dela Sibiu, ci admite, că un „conventiculum“ a fost la Sibiu. Ține însă să fie constatat, că dl Mihalka nu este de loc vinovat pentru cele ce s'au petrecut în acest „conventiculum“.

„Din cuvintele domnului deputat, — ține el, — s'ar pute trage concluziunea, că eu am luat apărarea programului din Sibiu ori a acelora, care s'au întrunit la Sibiu. Nu am făcut-o, ci din contră, pe cât s'a putut și s'a cuvenit, 'mi-am făcut la timp datoria față cu programul din Sibiu. Am susținut numai în ceea-ce privește pe vicecomitele acusat, ceea-ce martorii au dovedit în fața judecătorilor, că el însuși nu a fost în Sibiu, adecă n'a fost între aceia, care au luat hotărîrile cu unanimitate; din contră, le-a dat acelora, care s'au dus, sfaturi și îndrumări patriotice“.

Strașnică confuziune!

Odată e vorba de „congres“, altădată de un „conventiculum“; odată de hotărîri, contra cărora s'a protestat, altădată de hotărîri luate cu unanimitate; odată de un program politic, altădată de enunțaiuni, care sînt tot atâtea tradări de patrie.

Cetitorii nostri nu mai au trebuință de lămuriri; pentru-că este invederat, că ministrul și deputatul Herman sînt nedumeriți în cestiune și încercă programul dela Sibiu și conferența dela Sibiu cu întrunirile ținute în cestiunea introducerii limbei maghiare în școlile populare.

Cât pentru programul dela Sibiu, el a fost primit cu unanimitate decătră toți delegații, care au luat parte la conferență, fie ei chiar și din Maramureș, fie chiar și în ciuda instrucțiunilor patriotice primite dela dl vice-comite Mihalka.

Sub presidența dlui Mihalka nu s'a protestat dar' contra hotărîrilor dela Sibiu, fiindcă nimeni nu 'l-a întrebat pe dl Mihalka, dacă primesce ori nu și el hotărîrile conferenței, nici dacă aderă ori nu la programul din Sibiu. S'a putut însă

lua sub presidența dlui Mihalka în vre-o întrunire publică din Maramureș vre-o rezoluțiune dorită de guvern; — căci de ce ar fi dl Mihalka vice-comite, dacă n'ar pute pune la cale o asemenea rezoluțiune.

Și e foarte trist a vedea, că ministrul nostru de interne, chiar și cel de interne, e atât de rău orientat asupra celor ce se petrec la noi, încât vorbește când despre congres, când despre conventicul, când despre proteste, când despre programe politice, când despre uneltiri criminale țesute prin conventicule. Trist lucru este, când un deputat cu oare-care reputațiune, dl Herman, îi adresează ministrului o interpelațiune în o cestiune, în care nu este bine informat; dar' încă mai trist e, când nici ministrul el însuși nu este mai bine orientat, ci vorbește despre lucruri petrecute în țeara sa, par'că ele s'ar fi petrecut preste nouă mări și nouă țeri.

Revista politică.

Sibiu, 4 Aprilie st. v.

În sfîrșit se va rezolva și cestiunea bisericească-politică din Prusia și se va face odată pace între acest regat și între scaunul papal din Roma. În această credință ne întărește cel puțin nuntul de pace, ce a sosit pe de o parte din camerele Vaticanului și pe de altă parte din dieta prusiană precum și cea împregiurare, că toate organele germane s'au deosebit de partid ținînd de sosit momentul, de a se termina odată în mod onorific cearta atîtor ani îndelungați.

În dieta prusiană dela 13 Aprilie n. s'a terminat adecă desbaterea asupra proiectului bisericesc prin primirea lui dimpreună cu propunerile episcopului Kopp. Prin urmare învingerea Curiei papale se poate privi de completă și lucrul principal e, că prin aceasta s'a sigilat pacea și prietenia între Curiă și Berlin. Extremele amîndoror direcțiuni sînt însă acele, care stau foarte mici în fața „marelui mement“, și liberalii extremi din Germania privesc în tot lucrul de o mergere la Canossa. Dacă Bismarck însă întru adevăr a plecat cătră Canossa, atunci de sigur a întâlnit pe Papa la calea jumătate, și astfel concesionile s'au făcut din amîndouă părțile.

În următoarele reproducem un scurt extras din desbaterile camerei prusiene dela 13 Aprilie n. :

„Episcopul Kopp mulțumesc principelui de Bismarck pentru exprimările, ce le-a făcut ieri în fața Curiei Catolicilor, și accentuează prevenirea Curiei. În sfîrșit oratorul se roagă pentru primirea amendamentelor sale.“

„Bernuth și Maltzahn au vorbit în contra propunerilor comisiunii, în contra proiectelor lui Kopp și pentru proiectul guvernului. Forchhammer a vorbit pentru rezoluțiune.“

„Presidentul a comunicat, că episcopul Kopp 'și-a retras a treia parte din proiectele sale, care voiesc anume să lase nepedepsită cetirea misselor (nu numai acelei tăcute) și împărțirea cu sacramente (nu numai ale celor de moarte).“

„Manteuffel a fost în contra rezoluțiunii și a pledat pentru acceptarea proiectelor comisiunii și ale lui Kopp, prin care el sperează, că se va face o pace durabilă.“

„Miguel a declarat, că atitudinea lui față cu această materie atrîna dela prospectele unei păci durabile, ceea-ce până acum nu există. Curia 'și-a făcut până acum o mulțime de reserve fără de a se declara baremi odată.“

„Struckmann s'a alăturat celor dișe de Mignel. Istoria învață, că Curia totdeauna a cuprins astfel deobligămintul de insinuare, ca-și-când hotărîrea din urmă ar fi a Papei. Cumcă și acum cuprinde încă astfel lucrul, o dovedește un articol din „Germania“.

„Cancelarul principele de Bismarck a declarat, că ministerul statului n'are chie-marea, de a da intențiunilor Curiei o anumită interpretare. Dacă există diferențe între interpretări, ministerul va proceda după buna sa chibzueală. La toată întemplantarea el ține pe episcopul Kopp de un interpret cu mult mai apt al intențiunilor Papei, decăt pe „Germania“, care voiesc numai discordie, până când Papa doresce pacea, ceea-ce e o mare deosebire“.

Opoziția, ce 'i-se face billului Home-rule nu slăbește de loc. Gladstone însuși suferă sub povara acestei opoziții. Se ține, că numai nisce schimbări radicale vor pute mîntui proiectul, — și Gladstone e și gata pentru aceasta.

Situația internă a Italiei e încă tot precară.

După-cum se scie, în urma atacurilor violente ale opozițiunii, camera n'a intrat în discuțiunea specială a bugetelor decăt în urma unei moțiuni care a întrunit numai o majoritate de 15 voturi, deși votaseră toți ministrii și sub-secretarii de stat. Mai mult decăt atât, acea moțiune nici nu exprima încredere în guvern: ea lua numai act de declarațiunile lui. După votarea bugetelor, sesiunea camerei a fost amînată. Guvernul voia să cumpenească situațiunea și să vadă ce e de făcut. Dar', în loc de a potoli desbinările ce se iviseră

Foiața „Tribunei“.

„O noapte în Granada“.

(Representație română de operă în Sibiu.)

De câte-ori „Reuniunea noastră de cântări“ se produce în public, o strîmtoare cu totul particulară ne cuprinde pe toți cei-ce avem datoria de a ne pronunța asupra succesului producțiunii. Sîntem și noi membri ai reuniunii și avem pe cei mai de aproape ai nostri în rîndul celor ce foarte mult ostensec, pentru-ca să asigureze succesul; astfel nu ne putem pronunța decăt cu foarte multă rezervă, dacă vom să nu producem chiar și în publicul român impresiunea, că sîntem preocupați și scoatem la iveală propriile noastre merite.

Nici odată însă acest simțământ de strîmtoare nu a fost atât de puternic ca acum, după prima reprezentațiune a operei „O noapte în Granada“.

Sarcina, pe care „Reuniunea noastră de cântări“ a luat-o asupra ei, e atât de grea, încât foarte mulți dintre noi se spăriaseră oare-cum de îndrăzneala conducătorilor reuniunii, mai ales când se gîndiau, că vorba era de a răspunde la așteptările unui public cu gust musical atât de desvoltat ca cel din Sibiu. Succesul a fost însă atât de strălucit, încât nu mai e vorba pentru noi numai de mulțumirile musicale, pe care

le-am avut, ci și de o legitimă mîndrie, și de mulțumirea sufletească, că noi înșine sîntem aceia, care au obținut succesul.

Da, este pe cât de firesc, pe atât de legitim simțământul de înduioșare, care m'a cuprins pe mine și de sigur, că a mai cuprins și pe foarte mulți alții ieri seară în fața părților mai strălucite din „O noapte în Granada“. Aș fi dorit ca mulți Români, ca toți Românii să fie de față, să-și oprească resuflarea, să își deschidă inimile și să se pîtrîndă de gîndul, că vieța aceasta întreagă, că sbuciumările noastre toate nu au alt înțeles, nu alt scop, decăt ca să ne putem ridica din când în când în acele regiuni senine, în care se afla ieri seară publicul adunat în sala teatrului din Sibiu.

Și când privesc lucrul din acest punct de vedere, nu îmi mai poate arunca nimeni vorba, că sînt preocupat și că scot la iveală meritele celor mai deaproape ai mei.

O seamă de oameni, bărbați și femei, trăind aici în acest oraș atât de musical, au luat hotărîrea de a se întruni mai adeseori, pentru-ca să cultiveze musica și apoi împreună să propage gustul musical printre Români. O fac pentru mulțumirea lor particulară, dar' e nobilă mulțumirea aceasta, și, făcînd-o din toată inima, ridică încetul cu încetul nivelul întregii societăți române.

Nu mai e dar' vorba de un lucru de importanță locală, ci de o propagandă culturală,

care s'a pornit din Sibiu, și fiesce-care dintre producțiunile reuniunii este un fel de examen al progreselor făcute și totodată un act de înrîurire binefăcătoare asupra publicului celui mare.

Trebuie să regretăm, că singuri Românii din Sibiu și cei din împregiurimile Sibiului se pot bucura de această nobilă înrîurire, ne mîngăie însă gîndul, că, deși mai pe încet, propaganda tot străbate în cercuri din ce în ce mai largi, cu atât mai virtos, cu cât partea cea mare a membrilor reuniunii se recrutează din generațiunea mai tineră, care preste un an doi pleacă de aici, ducînd cu ea și gustul musical, pe care 'l-a dobîndit.

Atît drept introducere, și să vedem acum reprezentațiunea.

Nu ne vom pronunța asupra muzicii în sine. Pentru aceia, care nu cunosc opera lui Conradin Kreutzer „O noapte în Granada“ (Ein Nachtlager in Granada) e destul să știe, că opera a fost studiată de reuniunea de cântări din Sibiu și sub conducerea dlui G. Dima, pentru-ca să fie convinși, că e vorba de unul dintre giuvarele muzicii germane. Noi adăugăm numai, că textul ni se prezintă în o traducere foarte bună, făcută, pare-ni-se, de dl Dima.

Greutatea întregii opere o poartă Gabriela, voce sopran, și baritonul, un vînat.

Rolul Gabrielei a fost cântat de Doamna Dr. Ioan Crișianu, ear' al vînatului de dl profesor de musică N. Popovici, care a binevoit se

vină dela Caransebeș spre a-și da concursul pentru această reprezentațiune.

Celelalte roluri sînt mici și de importanță mai mult ori mai puțin secundară. Relevăm dintre ele îndeosebi pe al păstorului Gomez, cântat cu bun succes de dl G. Pop, și pe al căpeteniei păstorilor, cântat cu efect de basistul nostru Isaia Popa.

Partea pentru noi cu deosebire importantă sînt corurile, în care ni se prezintă reuniunea ea însăși.

Mai înainte de a ne pronunța noi înșine, punem sub ochii cetitorilor nostri apreiările diarelor germane din Sibiu.

„Silitoarea noastră reuniune română de cântări, — ține „Hermannstädter Zeitung“, — s'a apucat de o problemă mare prin aceea, c'a întreprins reprezentarea unei opere ca „Nachtlager“-ul lui Conradin Kreutzer. Avînd însă în vedere zelu reunii și excelența cunoscută a conducerii lui, tot se putea spera, că marea întreprindere va reuși, și în adevăr, soli diua de 15 Aprilie, aleasă pentru reprezentațiune, opera fu reprezentată și anume atât de excelent, încât nu e cu puțință să ne pronunțăm asupra ei altfel decăt cu laudă.“

„Părțile principale în această operă sînt a păstoritei „Gabriela“ și a „Vînatului“; ceilalți soli sînt mai mult episoade. „Gabriela“ și „Vînatul“ au fost bine, chiar foarte bine, ceilalți soli deasemenea au corespuns, și astfel nu se

între partisanii sei din parlament, guvernul însuși cădu în desbinare; astăzi ar fi, se dice, neînțelegeri serioase între diferiții membri ai cabinetului.

Aceasta e situațiunea; și în urma urmelor cabinetul tot va trebui să demisioneze.

Din dieta Ungariei.

(Sedința dela 13 Aprilie n.)

(Urmare.)

Ce privește lucrul în punctele lui de competență, adevărat acuză principală, va să dăcă devastarea pădurilor comunelor Borșa și Vișeu de către vice-comitele Vasile Mihálka, ca președinte a compozitoratului și în urma acesteia sărăcirea acelor, — pot spune, basat pe datele ce le am înainte, că pădurea dela Borșa, al cărei președinte de compozitorat a fost vice-comitele dela 1878—1882, într'atât a fost de devastată de la începutul secolului, încât odată s'a exmis și un camisar guvernial, ear' mai târziu de la a. 1813 — și de atunci încoace urmează un șir întreg de dispozițiuni — s'au aplicat măsuri oficiale în contra devastării pădurilor. Mai târziu, în a. 1863, când compozitoratul n'a mai putut solvi nici contribuția, autoritățile au dispus vânzarea unei cantități mari de lemne din păduri în contul compozitoratului; dar' deja la 1865 — fiindcă trebuia să se vină în decurs de mai mulți ani o anumită cantitate de lemne, — acela care a cumpărat lemnele s'a rugat — și a și obținut — ca să fie dispensat de obligamentul contractului; deoarece în acele păduri nu erau lemne pentru a fi usitate. Cuget dar' că pot dice, că devastarea nu s'a putut face în acei patru ani, deci nu sub vice-comitatul lui Mihálka.

Aceeași e situațiunea și în pădurile Vișeuului, cu acea deosebire, că fiind acolo interesat și statul, totuși devastarea pădurilor s'a limitat dela început prin funcționari de păduri.

Răspunsul se ocupă cu cestiunea pădurilor și apoi a unor licitațiuni de regali, apoi revine la afacerea cu daco-românismul și continuă:

Încă o acuză gravă s'a ridicat în contra vice-comitelui Mihálka. Se descrie ca unul care ar lucra în direcțiune răsvrătitoare între rasele nemaghiare, română și rusă, care — se poate dice — că au trăit în comitatul Maramureșului totdeauna în o concordanță exemplară, se descrie ca și când ar sta ca promotor în fruntea unei mișcări, care ar ataca interesele de căpătenie ale statului și, dacă îmi aduc bine aminte, dl deputat a amintit cu această ocaziune și ultimele alegeri de deputați dietali.

Onorată casă! Eu sunt de părerea că contra aceuia, îndrăgăstul căruia stă o activitate lungă pe cariera publică comitatensă ca funcționar, trebuie să fie dovedi, că ar fi lucrat sau influențat în o astfel de direcțiune rea. La dincontră nu merită ca să fie acuzat cu lucrare rea, dacă aceasta nu i-se poate dovedi, ba chiar dincontră se poate dovedi aceea, că cu privilegiul renumitului congres din Sibiu el a fost acela, care le-a dat delegaților din Maramureș în mod sfătuitor îndrumări bune; și când s'a adus acea rezoluțiune făimoasă din Sibiu, sub presiunea lui s'a întâmplat protestarea în contra ei și sub presiunea lui au cerut Românii din Maramureș ca să se introducă în scoalele române propunerea limbii maghiare. (Aprobări din dreapta.)

putea decât ca opera să reușească. Dar' nici sala îndesuită nu a lipsit a-și manifesta aprobările. Cele mai bine reușite au fost după părerea noastră netăgăduit corurile, — atât de deservite și de pline, cum nici dela cele mai bune societăți de operă n'am putut să le auzim, — marele duet între Gabriela și Vânătorul în actul întâiu, romanța „Ce glas duos pîtrunde“ din actul întâiu, apoi marea scenă și aria Vânătorului, „Noaptea e frumoasă“ la începutul actului al doilea, care a și fost punctul culminant al întregii opere, mai ales fiind rolul Vânătorului jucat de un cântăreț atât de consumat ca în cazul acesta.

„La sfîrșitul operei au fost chemați pe scenă prin aplauze sgomotoase nu numai solistii, ci și excelentul dirigent, dl profesor G. Dima, exprimându-i-se meritata recunoștință pentru lucrarea neobosită și pentru excelentul succes.

„Prin reprezentarea atât de excelent reușită a „Unei nopți în Granada“ reuniunea a obținut un succes hotărît și netăgăduit, și meritul este în prima linie al zelului reuniunii, dar' nu mai puțin al zelului și stăruitorului dirigent dl G. Dima“.

Atât „Hermannstädter-Zeitung“.

Celalalt diar german din Sibiu, „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“, e oarecum mai sever, dar' tocmai de aceea chiar și mai călduros în apărările lui:

E drept, on casă, că la ultimele alegeri de deputați dietali el a spriginit alegerea unui candidat de rasă română, în contra unui candidat maghiar și acela a și fost ales. Dacă regretă cineva, de sigur eu regret că a cădut din cauza lui un deputat maghiar din sinul partidului guvernamental iubit, și stimat de acest partid. Dar' poate totuși îmi vor da dreptate domnii deputați, că această faptă, că adevărat cineva lucră să se aleagă deputat opozițional român în contra unui deputat guvernamental maghiar, nu se poate nici decum privi ca tradare de patriă. (Aprobări viue din dreapta.)

Eu din parte-mi, precum diceți d-voastre, fac totul numai în interesul alegerilor și ameninț pe fiecare fără grație, care nu parează; nu află cauză ca să pornesc în contra-i cercetare sau să-l condamnu sau ca să-mi iau mâna de pe el și să nu-l apăr în contra acuzelor nedemne. (Aprobări din dreapta.)

Vă rog să binevoiți a-mi lua răspunsul spre știință. (Aprobări din dreapta.)

Otto Herman își exprimă adâncul regret pentru judecata ce a dat-o ministrul-președinte asupra curții cu jurați. Aceasta n'a fost faptă de bărbat de stat. Ministrul și-a contras datele din isvor rău și și-a luat informațiunile tocmai de acolo, unde e îndreptată acuză.

Reflectând la cele ce a spus ministrul-președinte privitor la starea pădurilor, Herman continuă:

Și ce e cauza că numărul Ovreimii polone în timpul din urmă s'a înmulțit de cincideci de ori? Causa e simplă, că a neguțătorit cu transportul de lemne. Pentru comitele-suprem nu are nici o observațiune. Ministrul de sigur a ales bine pe acela pe care l'a pus comite-suprem la acel punct greu. Probabil ministrul privește lucrul ca atare, că vice-comitele nu se poate informa despre toate și pentru aceea a respins vice-comitele candidatul seu opozițional fiindcă, scusați cuvântul, acesta l'a fost signalul, că e căne unguresc. Învățătorul din L. a predicat despre acest candidat, că dacă îl vor alege, va jăful dimpreună cu regele poporul, deci să nu-l aleagă. Gendarmeria a insinuat lucrul, judecătoria l'a și pertractat — dar' n'a adus sentență. Pentru-ce? Cine a ascuns acest lucru?

Se provoacă la memorandumul conventicului, al căruia fiecare punct a fost tradare de patrie.

În Maramureș, după-cum dovedesc subscrierile ajunse în mâna sa, nu poporul român și rusesc se poartă cu ură în contra patriei, ci inteligența. (Așa e! din stânga.) Se provoacă și la declarațiunile din urmă ale procuraturii de stat, — care e direct contrară patriei. Și fiindcă consideră de cauzator al tuturor acestor stări sau suferitorul și susținătorul lor pe Mihálka și fiindcă nu voiesc să isprăvească această afacere deosebit de ponderoasă numai în fugă, nu ia răspunsul spre știință, ci cere punerea lui la ordinea zilei. (Aprobări viue din stânga.)

(Va urma.)

Cestiunea orientală.

Reproducem două apreiări din România asupra situațiunii din Balcani. „Românul“ serie:

În fine puterile se pronunță asupra înțelegerii turco-bulgare, cu privire la Rumelia-Orientală.

„Un eveniment teatral neobișnuit, — dice „Tageblatt“, — a umplut ieri până la cel din urmă loc teatrul nostru orașenesc. Reuniunea română de cântări de aici a reprezentat, — ca producțiune ordinară pentru membrii ei — și precă permita spațiul și pentru publicul cel mare, cu concursul dlui profesor Popovici, ca oaspe, „O noapte în Granada“ de C. Kreutzer și a obținut prin aceasta un succes frumos și hotărît, astfel că astădată s'a înșelat în așteptările ei și aceea parte din public, care cedând unei impulsii nu numai de curiozitate, dar' și de crușine, ia cu predilecțiune parte la reprezentațiunile de diletanți, ca să se bucure de manifestațiunile fluidului febril, care îi trece de regulă pe diletanți. S'a jucat uimitor de bine și, până la oarecare mică amenunțe, s'a cântat sigur și frumos.

„Nu scim de ce reuniunea și-a ales anume o operă pentru producțiunea ei ordinară, și nu voim să cercetăm, dacă pentru dezvoltarea ei în sens suitor nu s'a creat prin aceasta o faptă, care trebuie să ne pună pe gânduri. Se înțelege însă de sine, că s'a ales această operă, sigur fiind concursul dlui Popovici. Căci, cu toate că e trecut de cincideci de ani acum, această operă cuprinde în ea o bogăție de melodii, ce încântă inima și auzul și prezintă atât de puține greutăți scenice, încât reprezentarea ei se recomandă de sine. (Va urma.)

Conferența din Constantinopol statuă asupra drepturilor reciproce, și guvernul bulgar fu în cunoștință printr'o notă colectivă a plenipotențiarilor puterilor despre hotărîrea luată.

Principele Bulgariei de sigur, că nu va pute să se opună acestei hotărîri, și nevoit va fi să cedeze îndemnul puterilor, cari — după-cum dice nota colectivă — exprimă speranța, că va primi rezoluțiunea lor.

Publicăm în numărul trecut protocolul conferenței din Constantinopol, astfel cum el a fost semnat de plenipotențiarilor puterilor și pus în cunoștință guvernului bulgar.

Prin acest act pe de o parte se ratifică înțelegerea turco-bulgară, ear' pe alta se ratifică și uniunea Bulgariei și a Rumeliei, conținând în același timp o clausulă restrictivă, pe care principele Alexandru a refuzat până aci de a o primi.

După această clausulă, — care face obiectul primului articol al deliberațiunilor conferenței din Constantinopol, și care a fost propus de reprezentantul Rusiei, dl de Nelidoff — puterile principelui Alexandru trebuie să fie reînnoite la fiecare cinci ani și supuse la aprobarea marilor puteri, conform articolului 17 din tratatul de Berlin.

Guvernul general al Rumeliei-Orientale va fi încredințat deci principelui Bulgariei pe o anume perioadă fixă, rămânând ca la expirarea ei să hotărască înseși puterile, prin dreptul lor de a aproba sau nu reînnoirea puterilor principelui, cui trepue să fie încredințat acest guvern.

Eacă în adevăr o dispozițiune, care are să dea mult de gândit în viitor principelui Alexandru față cu pornirile sale de independență și cu intruparea morală și de fapt a Rumeliei cu Bulgaria.

„Principele Alexandru va domni — dice „Le Temps“ — pentru-că n'a fost mijloc de a-l împede să domnească, dar' nu va domni decât sub lovitura unei perpetue amenințări.“

Pare, că timpul n'a sosit încă pentru lichidarea imperului otoman, lichidare cu mare teamă și îngrijire așteptată de cei mari ca și de cei mici; de cei dintâi, pentru-că nu știu până unde interesele lor vor fi asigurate, și de cei din urmă, pentru-că nu știu la ce se se aștepte în viitor și ce soarte li se poate pregăti.

În această stare de lucruri, toate veleitățile și competițiunile statelor din Peninsula-Balcanică nu vor isbuti la alt ceva decât sau să le desbînă și să le pună în luptă între ele, sau să le slăbească și să le reducă la neputința de a fi în stare să răspundă la eventualitățile viitorului.

Pentru un motiv sau altul, puterile cele mari nu vor să rupă aqi relațiunile între ele și relațiunile cu imperul otoman, precum nu vor asemenea o conflagrațiune orientală, care să vină din partea cutărui sau cutărui stat.

Dovadă fu atitudinea lor față cu înțelegerea turco-bulgară și acordul de voințe ce arătară în această privință.

Negreșit că se poate întâmpla, într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, ca starea lucrurilor să iee o fasă cu totul alta și ca rivalitățile de interes să facă ca amici de aqi să fie inimizii de mâne; aceasta este însă opera timpului și de aceea fiecare trebuie să fie cu multă prevedere și luare aminte.

Este probabil, că ceea-ce nu putu să facă guvernul bulgar și principele Alexandru, pentru realizarea unor dorințe naționale, față cu voința puterilor, nu vor pute să facă nici națiunea greacă, guvernul și regele ei, ori cât de mare și de lăudat ar fi entuziasmul național și ori cât de neîndreptățit s'ar crede un popor.

Astfel fiind, nu scim cum are să se sfîrșească cu mișcarea din Grecia, cu manifestațiunile populare și cu cuvintele răsoinice, rostite alaltăieri cătră manifestații din Atena de dl Delianis, primul-ministru al Greciei.

Până vom vedea ceea-ce are să se întâmple, credem că este locul aci să reproducem următoarele, din „Le Temps“ dela 9 Aprilie, care trece de un diar inspirat dela guvern și reprezentând vederile lui:

„Grecia s'a creșut autorizată a produce pretențiunile sale de ceea-ce s'a petrecut în Rumelia, fără să observe deosebirea celor două pozițiuni, unirea Rumeliei cu Bulgaria neaducând nici o modificare teritorială pentru Turcia, precănd Grecia nu poate fi satisfăcută decât luând Sultanului o nouă bucată din statele sale. Chiar în oara de față, pare că Grecii nu și-au pierdut toate iluziunile. Dacă stăruiesc în a începe o luptă cu Turcia, aceasta nu poate să fie decât în speranță că Europa va interveni după prima vîrsare de sânge, și în toate casurile nu va permite să fie prea mult maltratați. Să admitem că în această privință de loc nu se înșeală, totuși nu este mai puțin adevărat, că își vor înstrăina respectul și simpatia puterilor, și nu vor întărîia să recunoască, că suvenirile clasice și chiar vîr-

tuțile eroice nu sînt în zilele noastre, factorii dominanți în destinul popoarelor.“

„Voința Națională“:

Cele de ce zile au trecut și Grecia nu s'a ținut de cuvînt. E probabil, că vor mai trece încă multe serii de de ce zile, fără-ca dînsa să își execute amenințarea.

Atitudinea sgomotoasă, însă inofensivă, a Greciei nu ne miră; ceea-ce ne miră este spaima, cu care lumea noastră de afaceri își are ațintite privirile asupra micului regat dela extremitatea Peninsulei-Balcanice.

Am arătat acum câteva zile, cât de neîntemeiate au fost până astăzi temerile de un mare războiu. Pentru cine cunoaște mai de-aproape relațiile dintre marile puteri precum și situația lor internă, nici nu poate fi vorba pentru moment de un războiu.

Dacă Austria ar fi dorit un războiu, o ocaziune minunată i-se prezentase atunci când ostrile sîrbesci fură înfrînte; intervenția Austriei în Sîrbia avea atunci o rațiune de a fi. O asemenea intervenire ar fi adus neapărat o ciocnire cu Rusia. Austria a stat pe loc însă; de ce s'ar mișca acum?

Pe de altă parte ce interes ar pute avea Rusia în acest moment, ca să se arunce într'o aventură războinică? Dacă ar fi voit o intervenire în Bulgaria, Rusia o făcea neapărat în momentul când relațiile dintre dînsa și principat ajunseser la cel mai mare grad de încordare. Astăzi o intervenire rusească în Bulgaria ar fi un lucru fără înțeles.

Lasă că situația generală a Europei e puțin potrivită, pentru-ca Rusia să se poată aventura într'un războiu, dar' nu trebuie să uităm, că imperul Țărilor a dobândit față cu Bulgaria un succes diplomatic, care e merit să o mîngăie de multe neajunsuri suferite până acum.

În loc de o unire deplină, principele Alexandru se vede nevoit să se mulțumească numai cu titlul de guvernor temporal al Rumeliei; pentru a se pute menține în pozițiunea sa, principele va avea nevoie de sprigul puterilor și cu deosebire de acel al Rusiei. Prin această combinație Rusia câștigă o mare parte din terenul pierdut în Bulgaria.

Nu mai încape îndoială, că principele va trebui, vrînd nevrînd, să se supună hotărîrilor Europei. Ori-ce împotrivire din partea sa nu va pute avea cel mai mic efect.

Norii se împrăscie deci pretutindeni. Și într'o asemenea stare de lucruri, Grecia singură crede, că va fi în stare să repună din nou totul în cestiune, să turbure liniștea în Peninsula-Balcanică, să împingă pe puteri una contra alteia, pentru-ca din încurcătura generală să tragă vre-un folos.

Calculul e cât se poate de greșit.

În fond, oamenii de stat ai Greciei cunosc foarte bine situația și nici unul n'a avut curajul să treacă din domeniul vorbelor în acel al faptelor. Dacă mulți din ei țin discursuri răsoinice, ei fac aceasta numai pentru a mîguli masele, ear' nici decum fiindcă ar fi hotărîți să declare războiu Turciei.

Chiar dacă Grecia ar comite o asemenea nebunie, fapta ei nu ar pute provoca decât o turburare momentană și locală.

Grecia ar fi strivită în câteva zile, fără-ca nimeni să se intervină în favoarea ei. Lucrurile apoi ar reveni în cel mai scurt timp la starea lor de mai înainte.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Beiuș, 13 Aprilie n. 1886.

Void a omite ori-ce inconvenient, ce poate ar cauza această corespondență, îmi impun a da o lămurire onor. public român, pe cât se poate de conștient și neparțial, despre un articol recent apărut în diarul cotidian maghiar „Szabadság“ Nr. 81 a. c., care ca organ politic ce se numește, tinde a descrie pe Români cu tot soiul de născociri nedemne pentru ei, void prin arma ironiei a-i presenta publicului maghiar în gradul cel mai inferior al culturai.

E superflu a aminti toate aceste, căci ca Români așa ne este ursita să fim supuși rului general, ce apasă pe toate naționalitățile nemaghiare, și îndeosebi pe Românii din „fericita și liberală“ Ungarie. Este un articol lung cel publicat în foaia menționată; dar' punctul cardinal în sine este un ce copilăresc, însă potențat de minune prin condeiul dlui Kátó.

Să trecem însă la obiectul epopeiei „Szabadság“-ului.

Nu de mult umblînd pe aici inspectorul reg. scolar a intrat în scoala normală românească de aici, și examinînd pe mai mulți băieți, în fine provocă pe unul — se înțelege unguresc — di-

Scii unguresce? „Sciu!“ — a fost răspunsul. — „Dar' serie unguresce scii?“ „Sciu,“ — ca earăși băiatul. — „Vină dar' la tablă, se inspectorul — și serie următoarea propoziție: „Eu sunt patriot bun, iubesc patria mea.“

Băiatul se supune și o scrie cu acuratețe. — „Dă-mi il laudă și continuă a-l întreba: „Dar' într-un adevăr pe Unguri?“ — „Nu-i iu- — replică copilul rezolvut. — „Și pentru-ce iubesci?“ — îl întreabă inspectorul surprins. — „Pentru-că sunt Unguri!“ — „I-a răspunsul.“

Aceasta e istoria din care s'a făcut sfârșit prin diarul numit. Ce se mai așteptăm? — un băiat de 8—10 ani, cum ne spune diarul „Szabadság“, (fiul fiscalului domnial de aici) care vorbește și serie unguresce, ca un nepot al lui Árpád, și totuși este acuzat bietul Românș, că nu iubesc pe Maghiari.

Să scie dar' concetățenii maghiari, că e imposibilitate a extirpa simțul și ambițiunea națională din **Scii de Român**, căci precum se vede, — precum dinții trist experiează — aceste au străbătut deja și în cele mai crude mlădițe ale națiunii române.

Și încă se căiesce autorul acestui articol, că inspectorul scolar a căpătat un răspuns laconic. Nu are ce, căci întrebarea a fost și mai laconică.

În fața acestora, — dăce autorul articolului, — că învățătorul local respectiv vine a se scusa în contra confruntărilor superiorului său dăcând că nu în scoală, ci acasă, la vatra părintească, învață acest simțământ, rugându-l, să nu primească vorbele copiilor și ale nebunilor, de bani buni.

Aceasta însă o dubităm de a fi dis învățătorul român, dar' totuși admitând dăca diarului, ne bucurăm, că Românii își cresc fiii lor adevărat românesc; deoarece scim noi prea bine, că învățătorul român dăca arată simțul său național, îl opresc a mai subsista ca învățător și îi iau pâinea de toate dăilele.

Noi însă scim caracterul acestui brav învățător român. Deși scusa ar fi adevărată, este acceptabilă, căci activitatea lui laudabilă, atât pe terenul învățătoresc, cât și ca naționalist bun ne este cunoscută.

Dar' ce poate face leul încatenat?

Ear' pe mama română o salutăm pentru crescerea bună a fiului său, dorindu-i națiunii multe astfel de fice; căci mama croiesce direcțiunea spirituală a fiului său, mai sigur decât legioanele „Kultur-egylet“-ului. H... a.

Cronică.

Convențiunea comercială cu România.

Un număr din membrii consiliului comunal din Viena au propus în ședința din urmă, ca primarul Vienei să stărnească personal și prin petițiuni către guvern și ambele corpuri legislative: 1) ca convențiunea comercială cu România, atât de importantă pentru comerțul austriac, să fie încheiată; 2) ca exportul de boi din România atât de dorit de Români, și atât de folositor pieții Vienei, să fie liber.

Reuniunea română de cântări din Sibiu va mai reprezenta încă odată opera intitulată „O noapte în Granada“ Sâmbătă în 17 l. c. Venitul curat al acestei reprezentații e destinat jumătate pentru școala română de fete, ce se va înființa în Sibiu decătră „Asociațiune“, ear' jumătate în favorul „Reuniunii de înfrumusețare“ din loc. — Biletele se pot procura tot în librăria A. Schmiedicke. Prețurile locurilor rămân cele de mai înainte.

Importul vitelor din România. Secțiunea de aprovizionare din Viena s'a exprimat în dăilele aceste pentru propunerea senatorului Reisinger, de a prezenta o petițiune pentru deschiderea granițelor române pentru importul vitelor în Austria. Propunerea a fost în unanimitate primită.

Libertatea de presă în Ungaria. Sub acest titlu scrie „Budapester Tagblatt“: Libertatea de presă în Ungaria, pe care sântem atât de mândri, mai lasă încă mult de dorit în privința administrativă, și în această privință presa ungurească stă cu mult mai rău, decât cea austriacă. Precum se scie, pentru fiecare exemplar de diar din Ungaria, care merge la Viena, trebuie să se solvească timbru de un crucer, până când jurnalele austriace trec în Ungaria cu miile fără nici o taxă de timbru; de asemenea nu există în Austria timbru pentru inserate, ceea-ce apasă într-o atăta presa noastră și-i împiedecă progresarea. Acum ni se atrage atențiunea, că până când diarele din Ungaria sânt oprite a primi inserate pentru losurile străine, foile austriace le publică pe acele, fără nici o pedecă, cu toate că publicarea lor e și în Austria oprită. Să nu-ți vină aci să crești, că în cercurile normative există tendința, de a face pedeci presei din Ungaria unde numai se poate spre a-i face imposibilă concurența cu favorizata presa austriacă.

Statua lui Lazar. Inaugurarea statuei lui Lazar se va face la 11 Maiu.

Statutul societății pentru navigațiunea cu vapoare pe Marea-neagră și pe Dunăre s'a publicat în foaia oficială rusească. Această societate va primi subsidii pentru comunicarea săptămânală dela Odessa la Sistovo și înderăt cu atingerea obligătoare a Sulinei, Tulcei, Galațului, Brăilei, Cernavodei, Silistriei și Turtoacei, mai departe pentru tururile de câte două săptămâni între Odessa și Ismail. Vapoarele societății sânt în timp de războiu, dacă se recere, a se pune la dispoziția guvernului.

Societatea geografică română.

(A noua adunare generală).

Ședința dela 1 Februarie 1886.

La oarele 8^{1/2} precis, Regele Carol, însoțit de dl D. Sturdza, ministru al instrucțiunii publice și cultelor și de adjutantul de serviciu, în sală, și fu întâmpinat de d-nii vice-președinte general G. Matu și general-adjutant C. Barozi, de dl George I. Lahovari, secretarul general al societății, și de d-nii membri ai comitetului.

Regele, ocupând fotoliul prezidențial, declară deschisă a 9-a adunare generală a societății, și binevol a da cuvântul d-lui secretar general George I. Lahovari, care dete cetire raportului său anual.

Dl secretar-general începă prin a arăta importanța societății geografice în general, enumără pe cele existente astăzi în toate părțile lumii, aproape 100 de societăți cu 48,600 de membri având un venit anual de aproape 2,000.000 de lei, menționă în treacăt despre congresele geografice ținute în cursul anului expirat în Germania, Elveția, Canada, etc.

Înainte de a trece la lucrările societății geografice române, d-sa amintă în puține cuvinte despre noua limbă „Volapük“ sau limba comercială universală, arată importanța comercială și geografică a acestei noue limbi datorită distinsului lingvist german, dl Dr. Schleyer, și promite că va ține în curând o conferință asupra limbei „Volapük“.

Trecând în urmă la activitatea societății noastre, d-sa arată că anul trecut societatea geografică română a numărat 196 membri activi, că veniturile societății au întrecut prevederile bugetare cu 1218 lei 65 bani, ear' cheltuielile au fost mai mici decât alocațiile prevădute la începutul anului cu 1070 lei 15 bani, de unde rezultă că anul 1885 a lăsat un excedent în număr de 2288 lei 80 bani. Dl secretar general spuse adunării, că est-timp buletinul societății a eșit în patru fascicule trimestriale, în cari s'au publicat toate conferințele ținute în adunarea generală din anul trecut. În ceea-ce privește concursul anual de geografie între elevii din licee și gimnasii, est-timp nu s'a putut ține din lipsa de concurenți.

Printre lucrările importante geografice ce s'au executat anul acesta în România a fost determinarea diferenței de longitudine între București și Brașov, efectuată de d-nii locotenent-colonel Căpităneanu din marele stat-major și locotenent-colonel Kalmar dela institutul geografic din Viena; aceasta, atât în interesul construcției chartei României, cât și a măsurii întregului glob pământesc.

Literatura noastră geografică mai numără la activul ei un compediu de geografie a d-lui profesor Buzoianu din Craiova; o geografie a Europei de d-ra Dâmbeanu și în sfârșit 5 charte murale ale celor 5 părți ale lumii eșite din atelierul d-lui Socec și C-nia.

Înainte de a termina, dl secretar roagă pe adunare ca, cu ocazia votării bugetului p'anul 1886, să binevoiască a decide, dacă cu dl excedentul ce lasă proiectul de buget propus de comitet nu ar fi bine a se veni în ajutorul loteriei Ateneului, cumpărându-se un oare-care număr de bilete pe seama societății.

După aceea dl Grigorie Lahovari țină conferința sa asupra unor etimologii geografice române.

D-sa arată că unele numiri de localități de astăzi nu sânt decât forme stricate ale vechilor nume din antichitate, precum: Olt din Aluta; Motru din Amutrium; Prutu din Porata; Lotru din Lytira; Mehadia (Mehedintzi) din Ad-Mediam; Sabar din Savaria; Celein din Celeia; Cerna (Cerneți) din Zernentes.

D-sa demonștră că alte numiri nu sânt decât nume proprii de bărbați, precum mănăstirea Cernica, numită după vornicul Cernica Stirbeiu care a zidit-o la 1608; Băteștea după Battista Vellei, un Italian însemnat, care a jucat un rol politic în țeară pe la anul 1614; mănăstirea Răducanu din Tergul-Onei din ținutul Bacăului după logofătul Răducanu Racovitză, care a zidit-o la anul 1762; Gorganu după spătarul Gorganu, cumnatul lui Mateiu Vodă Basarab; mănăstirea Antim după mitropolitul Antim, care a zidit-o pe la 1760; Filaret după mitropolitul Filaret, care a păstorit biserica la anul 1762; Alexandria după Alecu Vodă Ghika, care a înființat-o la 1842.

D-sa explică că mănăstirea Cotroceni și-a primit numele dela vorba a se cotroci, adică a se ascunde, precum relatează Domenico Sestini.

(Va urma.)

Contribuiri pentru școala superioară de fete din Sibiu.

Prin lista nr. 31 (Colector d-nul Nicolae Hențu, notar în Gurariului): Nicolae Hențu 10 fl.; Dionisiu Aaron, paroh 5 fl.; Iacob Hanzu, cassar com. 1 fl.; Ioan Manta, învățător

3 fl.; Ioan Demian, fost primar 1 fl.; Ioan B. Stoifă, econom 1 fl.; Ilia Bradu, jurat 1 fl.; Ioan Rebeaga, proprietar 2 fl.; Iacob Arsenie, proprietar 5 fl.; Ioan Voicu, proprietar 1 fl.; Ioan Tristi, primar 1 fl.; Ioan Aleman, vice-notar 1 fl.; toți din Gurariului. Suma listei 32 floreni.

Prin lista nr. 82 (colector d-nul Vincențiu Babeș, ablegat în Budapesta): Antonie Mocioni de Foen, propr. mare 200 fl.; George Mocioni de Foen, proprietar mare în Budapesta 200 fl.; Dr. Alexandru de Mocioni, proprietar mare în Budapesta 100 fl.; Dr. Eugen de Mocioni, propr. mare în Capalnaș 100 fl.; Vincențiu Babeș, deputat dietal în Budapesta 20 fl. Suma listei 620 fl.

Prin lista nr. 7 (colector d-nul Nicolae Soiu, preot în Turcheș): Radu M. Odor, episcop 1 fl.; George I. Căciulă, econom 50 cr.; Nicolae Bezerea, neguțator 1 fl.; Ioan G. Pertache, econom 20 cr.; Nicolae I. Jugănariu, neguțator 50 cr.; Irimie D. Irimie, neguțator 50 cr.; Ioan Seiton, neguțator 20 cr.; Irimie P. Constantin, econom 50 cr.; Vid. Ana I. Gavrilă, neguțator 50 cr.; Ioan G. Gligorie, neguțator 10 cr.; Ioan Petcu, diler 10 cr.; Ioan I. Gavrilă, croitor 10 cr.; Stefan Argăseală, neguțator 50 cr.; Ioan C. Purecel, econom 20 cr.; Ioan M. Căciulă, neguțator 20 cr.; George Stoian, neguțator 20 cr.; Ioan Popa, neguțator 50 cr.; Vid. Maria M. Jiga, neguțator 10 cr.; Vid. Susana Al. Odor, neguțator 6 cr.; Maria 10 cr.; Vid. Paraschiva I. Sulica, economă 50 cr.; Radu Banciu, neguțator 20 cr.; Neteu Gatoffu, neguțator 10 cr.; dela mai mulți câte un crucer 34 cr.; Nicolae Soiu, preot 1 fl.; toți din Turcheș. Suma listei 9 floreni.

Prin lista nr. 13 (colectorul dl Alexiu Verza, paroh în Satulung): Alexiu Verza, preot 1 fl.; Elena Verza, preoteasă 1 fl.; Ana Petricu, economă 50 cr.; George Seitan, econom 1 fl.; Voicu Rosculețu, econom 1 fl.; Maria St. Tocitu, 1 fl.; Florea Mamoiu, econom 50 cr.; Romul Mircea, învățător 1 fl.; George N. Popa, econom 1 fl.; Ioan Bodeanu, econom 50 cr.; Dregan Petcu, econom 50 cr.; Ioan Gavetu, econom 50 cr.; George G. Popa, econom 50 cr.; Vlad Manole, econom 1 fl.; Dregan Sasu, econom 1 fl.; Stefan Nistor, econom 1 fl.; Nicolae Pana, econom 1 fl.; Ioan Citie, cântăreț, 20 cr.; toți din Satulung. Maria G. Stoian, economă 80 cr.; Julius Jekelius, farmacist 2 fl.; toți din Cernat. Suma listei 17 fl.

Prin lista nr. 41 (colector dl Dionisiu Șiluluțiu, jude reg. în Turda): Grigore Moldovan, insp. scol. 2 fl.; I. Filipescu, ampoiolt 1 fl.; Anania Moldovan, adv. 2 fl.; D. St. Șiluluțiu, jude reg. 15 fl. Toți din Turda. Suma listei 20 fl.

Prin lista nr. 6 (colector dl George Urdea, preot în Cernat) George Urdea, preot 1 fl.; Eufrosina Urdea, preoteasă 1 fl.; Vasile Domșa, preot 1 fl.; Ioan Zichil, învățător 60 cr.; Bucur Borș, econom 1 fl.; Ana Mateiu Mocan, economă 80 cr.; Voicu Rosculețu, econom 80 cr.; Maria Vlad Moțoiu, economă 50 cr.; Maria Voicu Moțoiu, economă 50 cr.; Stanca I. Albulețu, economă 1 fl.; Thalu Andraș, birtaș 50 cr.; Ioan Ialea, econom 50 cr.; Neagoe Ginglea, econom 20 cr.; Sipoșiu Ianoș, notar 1 fl.; toți din Cernat. Suma listei 10 fl. 40 cr. (Va urma.)

Mulțumită publică.

În nr. 17 ex. 1886 al acestui prețuit diar, comitetul arangiator al balului ținut la 1/13 Februarie a. c. în Mercuria în folosul școalei române de aici, a făcut o dare de seamă despre rezultatul material și moral al acelei petreceri.

Cu bucurie revine același comitet de nou și de astădată asupra acestui obiect, spre a mulțumi următorilor domni, cari au avut bunăvoința a ne trimite în dăilele aceste oferte în bani, colectați prin dl Nicanor Frateș, asesor consistorial și protosinel, pentru acea petrecere, și anume:

Excelența Sa d-nul Archiepiscop Miron Romanul 5 fl.; Preacuvioșia Sa pâr. Archimandrit Nicolae Popea 2 fl.; d-na Maria Cosma 1 fl.; dl Dr. Ioan Moga, medic 1 fl.; dl Mateiu Voilean, redactor 1 fl.; dl protosinel Nicanor Frateș 2 fl.

Comitetul arangiator mulțumescă atât p. t. domnilor contribuenți, cât și dlui colector.

Prin postă separat au mai încurs dela dl avocat Ioan de Preda 2 fl. Cu totul 14 fl.

Adăugându-se suma aceasta la suma de mai înainte, rezultă un venit curat de 76 fl. 81 cr. Mercuria, la 1 Aprilie 1886.

Comitetul arangiator.

Varietăți.

(Sărbătoarea jumătății postului.) (La Mi-Carême) a fost sărbătorită la Paris de întreaga poporațiune, care invadea bulevardele dela oarele două. La oare-care momente, circulațiunea era imposibilă și grămădirea curioșilor era astfel de mare, că a pricinuit mai multe accidente. Este regretabilă această curiositate a publicului, care se grămădesce adesea pentru a vedea lucruri neînsemnate, fără a se preocupa de femeile și de copiii, ce răstoarnă și calcă în picioare. Astfel de pildă, printre accidente, se citează acela, care s'a întâmplat unei dame, pe bulevardul Capucines, unde îmbulzeala era așa de mare, că corsetul acestei dame s'a sfărâmat și telul a pătruns adânc în sinul său; rănită a fost transportată leșinată și acoperită cu sânge, într-o farmacie. La colțul stradei Caumartin și

a marilor bulevarde, doi băieți de 13 și 15 ani, cari împărțiau prospecte din virful unui car au căzut pe trotuar în urma unei ciocniri. Unul din acești nenorociți a avut craniul fracturat; camaradul său și-a crepat un ochi și și-a făcut contuziuni grave. La colțul bulevardelor Strasbourg și St. Denis, o bătrână a fost așa de tare apăsată, că a leșinat. La colțul pieții operei și a bulevardelor, spre oarele patru, îmbulzeala mulțimea, era așa de considerabilă, că oamenii erau înăbușiți, ear' femeii și coplii cu desăvîrșire striviți. S'au produs deja asemenea accidente cu ocaziunea înmormântării lui Victor Hugo, în colțul bulevardelor Saint-Germain și Saint-Michel, tot ca la această sărbătoare (Mi-Carême); însă mulțimile, s'o regretăm odată mai mult, nu iau seamă de nici o lecție, și păstrează în totdeauna barbaria lor inconștientă. Numeroase casuri istorice aparținând industrialilor au brăzdat bulevardele și principalele strade. S'a remarcat cu deosebire carul curții Amoralui, acela al lui Ludovic XV și al doamnei de Pompadour, o nuntă din timpul directoratului. Spălătoresele aveau de obicei carul lor, care a fost foarte mult admirat. Cât despre costumele travestiților, care desprețuind strălucitele echipagiuri, se amestecau prin mențiune particulară. Travestiții serioși se rezervau pentru balurile de noapte, cari au fost numeroase și mult animate.

(Secerișul.) „L'Italie“ publică următoarele asupra lunilor și secerișului: Nu este nici o lună a anului, în care câte un popor de pe glob să nu seceră. În luna Ianuarie, atunci când la noi pământul este încă acoperit de zăpadă sau de ghiață, se seceră în Austria, în Noua-Zelandă, într-o parte a statului Sili și în câteva părți ale republicei Argentine. În Februarie, secerișul începe în India și în Egiptul-de-Sus, și se sfârșesc în Egiptul-de-Jos. Aprilie este epoca secerișului pentru insula Cipru, Persia, Asia-mică, India, Mexic și insula Cuba. În Maiu: Algeria, Asia-centrală, centrul Chinei, Japonia, Marocul, Texas, Florida fac secerișul. În Iunie: vine rândul Statelor dunărene, al Ungariei, Bulgariei, Greciei, Rusiei-de-Sud, Italiei, Spaniei, Portugaliei, Franței de meadă-și și al statelor americane: California, Oregon, Luisiana, Tennessee, Mississippi, Alabama, Georgia, Virginia, Utah, Colorado și Missuni. În Iulie: Germania, Austro-Ungaria, Franța-de-Nord, Elveția, Asia, Polonia, Englitera, Oregon, Nebraska și alte state ale Americii-de-Nord. În August: încep să seceră Belgia și Olanda, Norvegia și Rusia-de-Nord. Scoția-de-Nord își termină secerișul tocmăi în luna lui Octomvrie. În fine, în Noemvrie și Decemvrie, Australia-de-Nord și Peru, apoi Africa-australă și Birmania își string recoltele și cerealele de pe câmp.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Pavia, 15 Aprilie n. Au isbucnit grevele lucrătorilor de câmp.

Bruxella, 15 Aprilie n. Socialistii au convocat pe 26 și 27 Aprilie meetin-guri în masse, care vor avè loc în Gand.

Londra, 15 Aprilie n. La meetingul de ieri, arangiat pentru de a protesta în contra billului *Home-rule*, au luat parte și o mulțime de membri ai casei de sus. În casa de jos a prezentat Hartington o rezoluțiune, prin care se accentuează, că toată încercarea de a slăbi uniunea e primejdioasă atât pentru Irlanda, cât și pentru Anglia. Rezoluțiunea s'a acceptat. — Salisbury a declarat, că toți bărbații fără deosebire de partid ar trebui să se unească și să intervină pentru imperul Marei-Britanie.

(De azi.)

Viena, 16 Aprilie n. La negocierile convenției România va fi reprezentată prin ministrul de externe Ferichide și prin delegatul comisiunii dunărene, principele Ghica.

Constantinopol, 16 Aprilie n. Germania, Rusia și Austro-Ungaria au răspuns în mod favoritor la circulara Porței în privința înarmărilor Greciei; Franța face reserve.

Roma, 16 Aprilie n. După cum spun foile, în Brindisi s'au ivit din nou șapte casuri de choleră.

Londra, 15 Aprilie n. (Scirea „Agenței Havas“.) Guvernul englez a renunțat, de a mai adresa din nou un ultimatum Greciei, privind predarea celei din urmă note colective de o suficientă provocare.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Economic.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 14 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară — cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până 45.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 16 Aprilie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.70	vând. 8.75
Lire turcesci	" 11.10	" 11.20
Imperiali	" 10.10	" 10.20
Ruble rusesi	" 1.20	" 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 96.1/4	vând. 97.3/4
" Rur. conv. (6%)	" 86.—	" 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 266.—	" 267.1/2
Banca națională a României	" 1085.—	" 1183.—
Impr. oraș. București	" 31.—	" 33.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 82.1/2	" 83.1/2
Schimb 4 luni	" —	" 34.—
Societ. const.	" 187.1/2	" 230.1/2
Anr	" 14.—	" 14.1/2

Pentru sezonul de vară

se află la subscrisese un asortiment de

Pelării pentru doamne

de deosebite prețuri

sosite din Viena. [273] 1—2

Sibiu, 14 Aprilie 1886.

Surorile Wegmuth

Strada Cismădiei Nr. 25 catul 1.

În mica scrisoare „Der Krankenfreund“ (Amicul bolnavilor) sunt indicate o mulțime de remedii de casă, cari s'au dovedit în decurs de mulți ani ca sigure, și din această cauză merită cea mai caldă recomandare. Fiecare bolnav ar trebui să citească scrisoarea. Cu deosebire celor ce sufer de podagră, reumatism, oftică, slăbiciune de nervi, anemie, li se atrage atențiunea la aceea, că foarte adeseori așa numitele boale incurabile se vindecă cu medicamente de casă. Cine dorește să citească cărticica „Krankenfreund“, se serie o corespondență la institutul editor Richter în Lipsca, și expedarea va urma. Prin aceasta nu se fac spese pentru comandator. [194] 18—20

Anunț**Foarte interesant pentru fiecare familie**

Am luat depositul uriaș al unei foarte renumite fabrici de marfă de argint Phönix pentru un preț foarte ieftin, încât eu singur sunt în stare a vinde

O garnitură de recuise de mâncare de argint-Phönix

foarte solide, provădute cu patentă produse din cel mai fin argint-Phönix, pentru următoarele prețuri foarte ieftine și adevărat singuratic:

6 bucăți cuțite de masă cu mănunchiu de oțel atașat	fl. 2.—
6 bucăți linguri de mâncare cu coroană, patentate din argint-Phönix	" 1.50
6 bucăți furcuțe cu coroană, patentate, din argint massiv Phönix	" 1.50
6 bucăți linguri pentru cafea cu coroană, patentate, massive din argint-Phönix	" —.65
6 bucăți linguri fine pentru ouă	" —.45
6 bucăți păhărele pentru oue foarte frumoase și foarte fine	" —.80
1 străcurătoare pentru teă cu coadă, massivă și excelentă	" —.50
1 lingură pentru lapte, massivă și excelentă	" —.75
1 lingură pentru supă	" 1.—
1 punte pentru cuțit	" 1.25
2 sfetnice foarte frumoase pentru masă	" 1.—
1 tassă massivă foarte frumoasă pentru prezentat	" 1.50
1 spulberător fin pentru zahar sau piper	" —.40

La oltă fl. 13.30

Același serviciu complet 49 bucăți, comandat odată îl dau numai cu 10 fl. Acest Phönix patentat ocupă rangul întâi între imitațiunile de argint; rămâne adevărat totdeauna alb ca argintul veritabil și, în contrast cu celelalte metale, nu e expus nici când ruginii prin urmare e foarte inofensiv pentru sănătate, și pentru aceea îl recomand cu insistență și pentru calitatea sa durabilă, posesorilor de cafenele și birturi. Fiecare reprimesce numai decât banii, dacă marfa trimisă de mine nu-i convine. Poate prin urmare comanda fiecare fără risic. Trimiterea se face cu ramburs sau cassa. P. T. public poate să vadă în biroul meu mulțime de epistole de recunoștință ca comande repetite.

Adresa:

Universal-Export-Bureau S. Löw

Wien, II grosse Schiffgasse 3/B.

P. S. Se advertează de argint Britannia, care e pregătit numai din plev cu obducere de etain ca dovadă dau 61 bucăți din astfel de argint Britannia numai cu fl. 7.50 cu 5% rabat. [270] 1—6

Pentru

Sesonul de primăvară și de vară

de nou asortatul

Deposit de păpucărie

al lui

M. Bachholczky,

Strada Cismădiei Nr. 24.

Toate soiurile de păpuci pentru domni, doamne și copii în fasonul cel mai elegant și de calitate cea mai bună.

Marfa ce nu convine se reprimesce fără hesitațiune.

Comandele din afară se efectuează cu promptitudine. [274] 2—3

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

[234] 12—20

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a lunii în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sărbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vândare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, inveterate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, inveterată și așteptată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șilutiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbăți de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufleteșc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoare de Dumnezeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. Prețul 30 cr.